

Justnu

Värmande skulpturer

Annika Svensson i Göteborg gör kakelugnar som inte liknar några andra.

AV KARIN OHLSSON-LEIJON

När man ser Annika Svenssons kakelugnar är det så självklart att de ska se ut just som de gör – och ändå liknar de ingenting man har sett tidigare. Visst ska något så varmt och härligt som en kakelugn vara mjukt och generöst i formen, som en kram.

– Jag har fått flera positiva rektioner. Många har inte tänkt på att kakelugnen skulle vara någonting som man skulle kunna förändra, utan ser dem som någonting vitt, cylindriskt eller fyrkantigt med dekor på.

Den första kakelugnen kom till redan när. Annika gick på HDK i

FAT MED KNOPP I MITTEN

SKULPTURAL KAKELUGN

Göteborg. En varmt gul skapelse som gav henne både Hertha Bengtson-Stipendiet och utmärkelsen "Årets Embryo" 1997.

Än så länge har hon bara gjort tre kakelugnar i full skala, alla formgivna för var sitt specifikt rum. Processen att skapa en

kakelugn är ganska tidsödande och börjar med att hon skulpterar en liten modell av rummet den ska stå i. När formen är bestämd modelleras hela kakelugnen upp i lera, som skärs i delar som torkas innan de bränns, glaseras och bränns igen.

Vid sidan av kakelugnarna skapar Annika Svensson brukskeramik, fat, koppar och blomkrukor, som finns att se på Lerverk i Göteborg och Nääs Konsthantverk i Lerum. Ofta i samma mjukt formade organiska stil.

– Mina förebilder är arkitekterna Hundertwasser och Gaudí. Det som fascinerar mig mest är att de fick genomföra sina idéer – att människor lät dem bygga sina hus trots att de var så annorlunda.

Och visst känner man igen de kända arkitekternas djärva formspråk, även om Annika har ett alldeles eget uttryck.